

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/30/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2614209631
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2614209631.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Silvie Hýbelovej a sudcov: Mgr. Fedora Benku a Mgr. Renáty Gavalcovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého: C. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, dieťa rodičov: matka - X. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. X. č.X, P., zastúpená splnomocnencom: Advokátska kancelária Machová s.r.o., Čulenova č. 2A/2621, Skalica a otec - G. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. A. Q. č. XXX, o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 10. februára 2015, č. k. 4P/69/2014-52, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti určenia výživného a nedoplatku na zročnom výživnom p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním zveril mal. C. do osobnej starostlivosti matke a otcovi určil povinnosť prispievať na jeho výživu sumou 100,- eur mesačne od 14.11.2014, vždy do 15.dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky. Zároveň určil nedoplatok na zročnom výživnom na čas od 14.11.2014 do 31.01.2015 v sume 258,06 eur, a otcovi uložil povinnosť zaplatiť tento najneskôr do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku do rúk matky a určil, že matka je oprávnená zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok v bežných veciach. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že matka sa návrhom podaným na súd prvého stupňa dňa 14.11.2014 domáhala zverenia maloletého do jej osobnej starostlivosti a určenia povinnosti otcovi prispievať na jeho výživu sumou 100,- eur od podania návrhu z dôvodu, že nie sú s otcom dieťaťa manželia, ich manželstvo bolo rozvedené, z manželstva sa narodil syn S., ktorý bol po rozvode zverený do osobnej starostlivosti matke a otcovi bolo určené výživné 66,38 eur. Krátko po rozvode sa narodil syn Q., ktorý bol zverený do osobnej starostlivosti matke a otcovi určené výživné v sume 66,38 eur. Napriek tomu, že manželstvo bolo rozvedené matka darovala otcovi detí v roku 2009 podiel 1/2 svojho rodinného domu, kde otec detí doposiaľ býva. Po tomto darovaní sa ich vzťahy zlepšili cca na dobu 6 mesiacov. V čase, kedy bola tehotná s mal. C. otec dieťaťa trval na umelom prerušení tehotenstva, čo odmietala a preto mu. roku veku dieťaťa a nebude ho ani vymáhať súdnou cestou. Toto podpísala z dôvodu, aby sa vyhla stresovým situáciám. S otcom detí nežije v spoločnej domácnosti od septembra 2014, kedy sa odsťahovala do bytu v P., ktorý si kúpila na úver. Otec s návrhom nesúhlasil, poukazujúc na uzavretú dohodu s matkou. Z vykonaného dokazovania súd prvého stupňa zistil, že mal. C. je v poradí druhé dieťa narodené po rozvode manželstva rodičov, ktoré bolo rozvedené rozsudkom OS Senica, č. k. 10C/86/2007-39, zo dňa 14.02.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.02.2008. V rozvode sa rozhodovalo o právach a povinnostiach rodičov k mal. S., pochádzajúcemu z manželstva, ktorý bol zverený do starostlivosti matke a otcovi určené výživné 66,38 eur. Ďalší syn

Q. bol rozsudkom Okresného súdu Senica zo dňa 25.06.2008, č. k. 11P/35/2008 zverený do osobnej starostlivosti matke a otcovi bolo určené výživné v sume 66,38 eur od 06.04.2008. Rodičia detí nežijú v spoločnej domácnosti od septembra 2014, odkedy otec na výživu mal. C. dobrovoľne neplatí. Plní si vyživovaciu povinnosť len voči ďalším dvom deťom. Deti sa s otcom stýkajú vtedy, keď spolu s matkou prídu do rodinného domu, kde otec býva, čo je tak raz za týždeň alebo raz za dva týždne. Rodičia mal. C. dňa 04.08.2010 spísali dohodu, podľa ktorej sa matka zaviazala, že od otca nebude požadovať výživné do 18 roku veku, vtedy ešte nenarodeného dieťaťa (mal. C.) a toto nebude vymáhať súdnou cestou. Súd má za to, že táto dohoda je z právneho hľadiska irelevantná, nakoľko nikto sa nemôže vopred vzdať svojich práv a preto takáto dohoda je absolútne neplatná. Matka mal. C. je zamestnaná s priemerným čistým mesačným príjmom 1.116,70 eur, poberá rodinné prídavky na tri deti, na každé 23,52 eur. Iné vyživovacie povinnosti, teda okrem svojich troch synov S., Q. a C. nemá. Otec maloletého je zamestnaný s priemerným čistým mesačným príjmom 1.134,- eur, takisto on okrem troch synov S., Q. a C. inú vyživovaciu povinnosť nemá. Výživné platí však len na mal. S. a Q., na každého po 66,38 eur mesačne. Je vlastníkom 1/2 rodinného domu, v ktorom býva, pričom prispieva polovicu na úhradu spojenú s prevádzkou rodinného domu. Spláca dva úvery, jeden si zobral na dokončenie domu, ten spláca v sume 195,40 eur a druhý pre vlastnú potrebu, nakoľko mal finančné problémy v sume 103,42 eur mesačne. Mal. C. navštevuje materskú školu v P., náklady na stravu má 23,- eur, školné 23,- eur, ZRŠ 7,- eur. Má zníženú imunitu, preto raz ročne absolvuje liečebný pobyt v kúpeľoch. Právne súd prvého stupňa vec posúdil podľa § 36 ods. 1, § 62 ods. 1,2,3,4,5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Zo zisteného skutkového stavu vyvodil právny záver, že návrh matky na úpravu práv a povinností rodičov k dieťaťu je dôvodný. Rodičia dieťaťa nežijú v spoločnej domácnosti od septembra 2014, od ktorej doby starostlivosť o mal. C. zabezpečuje výlučne matka, v starostlivosti ktorej neboli zistené žiadne nedostatky, preto súd zveril dieťa do jej osobnej starostlivosti. Otcovi určil výživné v sume 100,- eur mesačne od podania návrhu, pričom vychádzal z úvahy, že otcovi po zaplatení výživného v sume 100,- eur mesačne a na ďalšie dve deti po 66,38 eur mesačne zostane ešte suma 901,24 eur na uspokojovanie jeho potrieb, ktorá suma vysoko presahuje sumu životného minima, určenú na jednu plnoletú osobu. Mal. C. bude mať k dispozícii od oboch rodičov sumu 200,- eur, podporným zdrojom výživy sú aj rodinné prídavky. Takto určené výživné je primerané veku a potrebám dieťaťa, pričom treba zdôrazniť, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Súd pri rozhodovaní zohľadnil aj zhoršený zdravotný stav dieťaťa a to oslabenú imunitu. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa v časti určenia výživného v zákonom určenej lehote podal odvolanie otec maloletého. Uviedol, že súd neprihliadol na jeho reálne schopnosti, možnosti a majetkové pomery, je zamestnaný ako vodič v štvorsmennej prevádzke a jeho mesačný príjem sa pohybuje okolo 850,- až 900,- eur, čo dokladuje potvrdením za mesiac september až november 2014. V mesiaci október 2014 obdržal mimoriadnu odmenu za 15 rokov odpracovaných v danej firme a v novembri 2014 dostal 14. plat, čo predstavuje nenárokovateľnú čiastku mzdy. Jeho mesačné výdavky sú 66,38 eur na každé zo starších dvoch detí 8 roč. S. a 6 roč. Q.. Od februára 2015 uhrádza 100,- eur i na mal. C., spláca dva úvery. Dokončuje nehnuteľnosť, kde je spoluvlastníkom matka detí, z čoho táto profituje, nakoľko sa zveľaďuje jej majetok, ktorý môže kedykoľvek predať. Okrem toho má finančné záväzky voči spol. I. a S., ktoré uhrádza mesačne v sume 50,- eur a 80,- eur. Matka je vlastníčkou niekoľkých nehnuteľností, štvorizbového bytu v P., polovice rodinného domu v D. A. Q., ďalšieho rodinného domu č. súp. XXX, dvoch osobných áut zn. Renault Megane a Dacia Lodgy. On okrem polovice rodinného domu nevlastní žiaden iný nehnuteľný či hnutel'ny majetok. Poukázal tiež, že je nepomer medzi výživným určeným na 4 roč. syna v sume 100,- eur s výživným na staršie deti po 66,38 eur. Má svoje deti rád, výživné platí riadne a včas, ale po odčítaní všetkých výdavkov mu nezostávajú finančné prostriedky ani vo výške životného minima, ktoré je určené na jednu plnoletú osobu vo výške 198,09 eur. Navrhol zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa a určiť výživné na mal. C. sumou 50,- eur mesačne. K odvolaniu doložil potvrdenie o príjme, z ktorého vyplýva, že v mesiaci september 2014 dosiahol príjem 891,34 eur netto, v mesiaci október 1.118,- eur, v mesiaci november 1.848,01 eur.

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že navrhuje rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť, nakoľko výška výživného je primeraná veku a potrebám dieťaťa.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, preskúmal napadnutý rozsudok bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania podľa § 212 ods. 2 písm. a), postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p., zverejnením termínu vyhlásenia rozhodnutia na úradnej tabuli súdu podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. a zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa je v napadnutej časti určenia výživného vecne správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 4P/69/2014 je úprava práv a povinností rodičov k mal. C. Q., nar. XX.XX.XXXX.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bolo potom, ako bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky určené otcovi výživné vo výške 100,- eur mesačne, s účinnosťou od 14.11.2014 a zároveň bol určený nedoplatok na zročnom výživnom za čas od 14.11.2014 do 31.01.2015 v sume 258,06 eur, ktorý je otec povinný zaplatiť najneskôr do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku. Na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné, pre posúdenie odvolateľom tvrdených skutočností, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel súd prvého stupňa k správnym skutkovým zisteniam a pretože zdieľa jeho právny záver s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. ako odvolací súd odkazuje na odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi, ktorý navyše v odvolaní neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu rozsudku v napadnutej časti určenia výživného. Nad rámec toho, čo uviedol súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí odvolací súd uvádza, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o deti osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Konkrétne výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočne odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba základné nároky dieťaťa, ale sú dané širšie, jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa. Na strane povinného sa prihliada najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, či je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti, situáciu na trhu práce a okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem toho na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné.

V predmetnej veci sú obaja rodičia zamestnaní. Matka dosahuje príjem 1.116,70 eur a rodinné prídavky na tri deti, na každé po 23,52 eur, otec má priemerný mesačný príjem v sume 1.134,- eur netto, má určené výživné na ďalšie dve deti v sume po 66,38 eur na každé, takže rodičia majú spolu tri maloleté deti. Mal. C. navštevuje materskú školu v P.. Otcovi po úhrade výživného na všetky tri maloleté deti, ktoré je spolu v sume 232,76 eur (100,- eur + 2 x 66,38 eur) zostane pre vlastnú potrebu suma 901,24 eur, ktorá suma je postačujúca na zabezpečenie jeho životných nákladov. Odvolací súd tu ešte poukazuje

na skutočnosť, že podľa ustálenej súdnej praxe je možné postihnúť príjem výživou povinného rodiča v rozmedzí od 20% do 25 %. V danom prípade bola aj táto podmienka splnená. Odvolací súd poukazuje, že výživné je prvoradou povinnosťou, má prednosť pred platením úverov a inými výdavkami rodiča. Nebolo preukázané, že by sa otec maloletého nejakým zásadným spôsobom okrem súdom určeného výživného podieľal na výchove a výžive mal. C.. Vzhľadom k všetkým týmto skutočnostiam preto odvolací súd považoval výživné určené súdom prvého stupňa v sume 100,- eur za správne. K námietke otca ohľadne výšky jeho príjmu odvolací súd dodáva, že do výšky príjmu sa zarátava aj 14.plat aj odmena, keďže sú to finančné prostriedky, ktoré otec zarobil a boli mu vyplatené. Pri určovaní výšky výživného sa nevychádza z príjmu za jeden, dva ani tri mesiace, ale vychádza sa z priemerného mesačného príjmu za obdobie posledných 12 mesiacov. A aj keď je 14.plat nenárokovateľnou zložkou otcovi bol vyplatený, takže je potrebné tento zarátať do jeho príjmu, ak ho v rozhodnom období, ktoré sa posudzovalo dostal vyplatený.

Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti určenia výživného a súvisiacom výroku o nedoplatku na zročnom výživnom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil. O práve na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo.

Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.